

Olsztyn, 4 października 2024 r.

WOPN.611.1.2024.KP.1

**Szanowny Pan
Tadeusz Wilczyński
Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów
Państwowych w Białymstoku**

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie po szczegółowej analizie przesłanego pisma znak: ZS.6004.16.2021 z 17 września 2024 r., projektu planu urządzenia lasu (dalej PUL) wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko (dalej POŚ) dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór na lata od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2033 r., nie wnosi uwag do ww. dokumentu.

Tut. organ pismem znak: WOPN.611.1.2024.KP z 2 lutego 2024 r. po dokonaniu szczegółowej analizy przedłożonego projektu Planu Urządzania Lasu dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór na lata 2024-2033 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko wniósł szereg uwag do ww. dokumentu, wskazując m.in., że część zaplanowanych prac gospodarczych w obrębie siedlisk gatunków chronionych wskazanych w pkt 1, 4 i 6 opinii (w tym przede wszystkim w siedliskach przedmiotów ochrony oraz mchów epifitycznych) może doprowadzić do negatywnego oddziaływania gospodarki leśnej na ich populacje. W związku z powyższym konieczne było powtórne przeanalizowanie zaplanowanych prac gospodarczych na stwierdzone siedliska i gatunki chronione z uwzględnieniem uwag zawartych w powyższej opinii.

Regionalny Dyrektor Lasów Państwowych w Białymstoku w dniu 21 września 2024 r. przedłożył wraz z pismem z znak: ZS.6004.16.2021 z 17 września 2024 r. nowy projekt PUL wraz z Prognozą dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór na lata od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2033 r., w którym w sposób szczegółowy odniesiono się do uwag i sugestii tut. organu przedstawionych w ww. opinii z 2 lutego 2024 r.

Oceniając wpływ zaplanowanych prac gospodarczych na stwierdzone siedliska i stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wzięto w pierwszej kolejności pod uwagę zaplanowany charakter prac (rodzaje zabiegów gospodarczych) w miejscu ich występowania oraz prognozowany wzrost starszych klas wieku drzewostanów, który umożliwi zachowanie populacji gatunków rzadkich tj.: muchołówka białoszyja, muchołówka mała, dzięcioł białostrzbiety, dzięcioł trójpalczasty, granicznik płucnik czy puchlinka ząbkowata, które są wskaźnikami lasów o charakterze pierwotnym.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Nadleśnictwo Czerwony Dwór zobowiązało się do utworzenia na swoim terenie 2 nowych rezerwatów przyrody tj. Bagno Minta i Rysie Bagno oraz poszerzenie rezerwatu przyrody Borki. Zaprojektowano następujące powierzchnie dla ww. rezerwatów Rysie Bagno – 204,85 ha, Bagno Minta – 491,09 ha oraz poszerzenie

rezerwatu przyrody Borki – 225 ha (w sumie 526 ha uwzględniając teren Nadleśnictwa Borki). W przedłożonej dokumentacji zaznaczono, że pomimo nieukończonych procedury uznania ww. obszarów za rezerwaty przyrody odstąpiono od jakichkolwiek prac gospodarczych na ww. powierzchniach (powyższe potwierdza przedłożona mapa cięć). Łączna powierzchnia wydziałów wyłączonych z gospodarki leśnej w ramach tworzenia nowych rezerwatów przyrody wynosi ponad 900 ha. Wartość ta może ulec niewielkim zmianom w zależności od rezultatu ustaleń, co do ostatecznego przebiegu granic, określonego w zarządzeniu tut. organu. Najistotniejszym aspektem z punktu widzenia ochrony nie tylko stanowisk, lecz również siedlisk gatunków chronionych jest poszerzany obszar rezerwatu przyrody Borki. Zgodnie z posiadanymi danymi w formacie shapefile to wydzielenia, znajdujące się w projekcie ww. rezerwatu, charakteryzują się największym nagromadzeniem stanowisk i siedlisk ww. gatunków. Powyższy teren stanowi swojego rodzaju rezerwar dla ochrony populacji gatunków rzadkich w skali regionu i województwa. Jako cel ochrony ww. rezerwatu wskazano zachowanie naturalnych zbiorowisk leśnych charakterystycznych dla Puszczy Boreckiej (grądy, olsy, lęgi i bory bagienne) wraz z związanymi z nimi gatunkami fauny i flory. Powyższe umożliwi skuteczne zachowanie kluczowych miejsc występowania chronionych populacji roślin, zwierząt i grzybów na terenie Nadleśnictwa Czerwony Dwór.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że z uwagi na potrzebę ochrony nietoperzy przedłożono wykaz łącznie 112 wydziałów, w których zaplanowane były poprzednio użytki rębne oraz przedrębne (załącznik nr 4). Spośród nich 89 wydziałów figuruje obecnie jako brak wskazań, natomiast w 23 wydzieleniach zmieniono zaplanowane rębne np. z IIIAU czy IIIB na IVD. 52 wydzielenia ze 112 będą włączone do poszerzonego rezerwatu Borki, Rysie Bagno i Bagno Minta. Zatem pozostałych 60 wydziałów (112-52) będzie stanowiło dodatkowy obszar, który tylko w nieznacznym stopniu (bądź wcale) zostanie dotknięty cięciami rębnymi (rębna IVD). Powyższe umożliwi dodatkową, bardziej skuteczną ochronę stanowisk gatunków chronionych, w tym przypadku nietoperzy oraz granicznika płucnika i puchlinki ząbkowatej. Należy jednak zaznaczyć, że pozostawione bez prac gospodarczych wydzielenia będą odgrywały rolę siedliskotwórczą dla wielu rzadkich i chronionych gatunków, których nie wykazano obecnie w ramach tworzonego PUL dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że w nowo przedłożonym projekcie PUL dla ww. Nadleśnictwa dokonano korekt i dogłębnych analiz wpływu gospodarki leśnej na komponenty środowiska przyrodniczego, w zakresie zgodnym z uwagami RDOŚ w Olsztynie, przedstawionymi w opinii znak: WOPN.611.1.2024.KP z 2 lutego 2024 r.

Ponadto należy zaznaczyć, że prowadzenie cięć rębiami złożonymi w modelowym założeniu nie powoduje zmiany gatunku panującego w wydzieleniach, chyba że są to cięcia uprzętające. Wtedy w wyniku odnowień, na powierzchniach po rębniach złożonych oraz istniejących i zakładanych zrębach, o gatunku panującym decyduje wprowadzone młode pokolenie, którego skład odnowieniowy uzależniony jest od siedliskowego typu lasu, wariantu uwilgotnienia i zespołu roślinnego. W efekcie planowanych prac odnowieniowych zwiększy się powierzchnia zalesiona o 74,08 ha, a zmiany w udziale procentowym, odbędą się kosztem sosny, świerka i brzozy. Największą zmianę w powierzchni jako gatunek panujący odnotuje dąb (wzrost o 3,6% w stosunku do powierzchni z 2024 roku). Jeżeli weźmiemy pod uwagę udział gatunków panujących w starodrzewach, to nastąpi wzrost areалу wszystkich gatunków. Największy wzrost w ujęciu powierzchniowym odnotuje olsza (o 80,73 ha w stosunku do powierzchni z 2024 roku).

Skutki wpływu zmiany powierzchni starodrzewów w wyniku realizacji założeń *Planu*, należy rozpatrywać dwojako. Lokalnie na pasach manipulacyjnych poszczególnych rębni,

środowisko bytowania niektórych gatunków może ulec przejściowemu pogorszeniu. Z drugiej strony należy pamiętać, że znaczna powierzchnia starodrzewów z panującymi gatunkami iglastymi (w wielu przypadkach przyczyniających się do degradacji żyznych siedlisk leśnych), w wyniku realizacji założeń *Planu*, zostanie poddana przebudowie na uprawy lub drzewostany, z dużym udziałem gatunków liściastych, a na siedlisku Lśw (lasy świeże) z panującym dębem. Należy się spodziewać, że zaplanowana na lata 2024-2033 przebudowa drzewostanów, pozwoli na ukształtowanie korzystniejszego niż obecny skład gatunkowy lasów nadleśnictwa. Można założyć, że realizacja założeń *Planu* będzie miała pozytywny długoterminowy wpływ na stan środowiska przyrodniczego omawianego obiektu.

Rozpatrując ocenę wpływu projektu PUL na potencjalne siedliska roślin i zwierząt (ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych siedlisk gatunków chronionych lub cennych) należy wziąć pod uwagę dwa procesy, które będą zachodzić w środowisku leśnym przedmiotowego obszaru w okresie od 2024 do 2033 roku (okres obowiązywania niniejszego projektu PUL). Z jednej strony będzie to rozłożona w czasie całych najbliższych 10 lat, sukcesywna realizacja zaplanowanych w Planie zabiegów gospodarczych, zarówno pozyskaniowych, pielęgnacyjnych, jak i odnowieniowych. Z drugiej strony będzie zachodził stały wzrost wieku drzewostanów, czyli ich starzenie się. W związku z tym, ubytek pewnej powierzchni potencjalnych siedlisk gatunków wskutek wykonanych zaplanowanych zabiegów, będzie równolegle zastępowany przez osiągnięcie przez sąsiednie drzewostany pożądanych parametrów przyrodniczych i zwiększanie się w ten sposób puli dostępnych siedlisk.

Starodrzewy na terenie Nadleśnictwa Czerwony Dwór są w miarę równomiernie rozlokowane na gruntach nadleśnictwa. To samo można powiedzieć o drzewostanach V klasy wieku, które w niedługim okresie staną się starodrzewami. Dodatkowo, przeważająca część zaplanowanych rębni to rębnie złożone, w których przebudowa danego drzewostanu jest rozciągnięta na kilka dziesięcioleci. Zatem powierzchnia starodrzewów jest w zasadzie jeszcze większa, ponieważ część z nich „przesunęła” się do grupy drzewostanów w KO (klasa odnowienia). W związku z powyższym można sformułować wniosek, że realizacja cięć rębnych nie będzie miała negatywnego wpływu na rozkład przestrzenny starodrzewów na przedmiotowym obszarze.

Ocenę wpływu projektu Planu na różnorodność na poziomie gatunkowym należy rozpatrywać w kontekście wpływu na dziko występujące gatunki grzybów, roślin i zwierząt oraz na zróżnicowanie gatunkowe drzewostanów. Oczywiście jest wzajemne powiązanie i oddziaływanie pomiędzy kształtowaniem struktury gatunkowej drzewostanów, a bogactwem gatunkowym i funkcjonowaniem siedlisk przyrodniczych oraz zespołów fauny i flory.

Z punktu widzenia ekologicznego oraz oddziaływania PUL na środowisko istotniejsze znaczenie ma zmiana udziału drzewostanów w grupach wiekowych. Perspektywiczny spadek, w trakcie nadchodzącego 10-lecia, udziału drzewostanów w niektórych młodszych klasach wieku będzie przyrodniczo kompensowany przez wzrost udziału drzewostanów najstarszych klas wieku (str. 104 Prognozy). Będzie to korzystne z punktu widzenia walorów przyrodniczych analizowanego obszaru, różnorodności biologicznej i cech siedlisk przyrodniczych. Starodrzewy pełnią ważną rolę siedliskotwórczą. Tworzą swoiste nisze ekologiczne gwarantując bazę siedliskową, żerowiskową dla licznej grupy organizmów: od śluzowców, grzybów, poprzez liczne bezkręgowce, ptaki i ssaki. Są zasobem obumierających drzew i martwego drewna, w różnych stadiach rozpadu, warunkującym występowanie wielu gatunków fauny i flory związanych z tym komponentem. W starodrzewach ekosystem leśny jest już na ogół ustabilizowany i wszelkie jego elementy spójnie ze sobą współwystępują. Miejsca te są zatem dobrym rezerwuarem zasobów do

odtworzenia siedlisk zniekształconych, młodocianych itp. W starodrzewach funkcjonują często najbardziej liczne populacje rzadkich gatunków roślin.

Należy zatem stwierdzić, że pomimo realizacji zaprojektowanych zabiegów, w tym głównie użytkowania rębego, struktura wiekowa drzewostanów nie zmieni się istotnie. Tym samym nie zmieni się dostępność biotopów i pula siedlisk determinowana wiekiem drzewostanów. Zmiany w udziale poszczególnych klas wieku będą korzystne z punktu widzenia zachowania trwałości lasu. Zmiana struktury wiekowej nie wpłynie również negatywnie na stan środowiska przyrodniczego i nie zmieni warunków do trwania populacji gatunków zasiedlających lasy nadleśnictwa. Zmiany i fluktuacje, niewątpliwie zauważalne lokalnie, w szerszej perspektywie czasowej i przestrzennej nie wpływają negatywnie na ocenę skutków środowiskowych realizacji Planu. Kluczowym zagadnieniem jest więc ocena jakościowa i czasowa zmian jakie zajdą w ekosystemie po realizacji przewidzianych wskazań gospodarczych.

Głównym źródłem zmian, które stanowią o jakości i dostępności siedlisk w ekosystemie leśnym, są zabiegi gospodarcze prowadzące do przekształceń struktury drzewostanów, tj.: rębnie, odnowienia i pielęgnacja. Zabiegi te, mające wprowadzić na celu zachowanie trwałości lasu i zachodzących w nim procesów, stanowią istotną i gwałtowną ingerencję, zaburzającą funkcjonalną i strukturalną sieć powiązań pomiędzy komponentami ekosystemu. Najbardziej znaczące pod tym względem są rębnie, szczególnie zaś rębnie zupełne. Jednak stosowane obecnie sposoby gospodarowania, uwzględniające potrzebę ochrony różnorodności biologicznej sprawiają, że zmiany te oddziałują lokalnie a ich charakter jest odwracalny. Pod tym kątem przeanalizowano potencjalny wpływ realizacji Planu urządzenia lasu na różnorodność na poszczególnych jej poziomach organizacji. Rozpatrując sumaryczne oddziaływanie działań przewidzianych w Planie, w skali całego nadleśnictwa, należy wskazać, że nie generują one negatywnego wpływu w długiej perspektywie czasowej. Zmianie nie ulegnie powierzchnia ekosystemów leśnych, a tym samym dostępnych siedlisk. Okresowe i lokalne zmiany wywołane realizacją cięć poprzez rębnie złożone czy zupełne (projektowane na uboższych siedliskach) kompensowane są sukcesywnym odnowieniem lasu na tych powierzchniach. Zarówno cięcia jak i odnowienia realizowane są z zastosowaniem wytycznych, które mają na celu łagodzenie skutków tej ingerencji. Tworzenie stref ekotonowych, zachowanie części drzewostanów w postaci biogrup do naturalnego rozpadu, pozostawianie drzew o wyjątkowych cechach pokroju i znaczeniu biocenotycznym przyczyniają się do ochrony walorów krajobrazowych i przyrodniczych. Zapisy Planu nie przewidują ingerencji w siedliska nieleśne, tym samym są neutralne dla ekosystemów i siedlisk niezwiązanych z lasami. Nie powodują zmian ich powierzchni ani pełnionej funkcji. Realizacja Planu nie spowoduje zmniejszenia różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym. Nawet sztucznie stworzone siedliska powstałe na powierzchniach upraw, czy po zrębach okresowo pozbawione drzewostanu zasiedlane są przez zespoły gatunków, które podlegają procesom naturalnym. Są to często gatunki, które w innym przypadku, bez okresowych modyfikacji struktury drzewostanu, nasłonecznienia, wilgotności itp. nie miałyby możliwości zasiedlenia tych powierzchni.

Zróżnicowane preferencje siedliskowe oraz bogactwo gatunkowe ugrupowań ptaków zasiedlających lasy, sprawiają, że stanowią one grupę kręgowców, która najszybciej reaguje na zmiany w siedliskach spowodowane realizacją zabiegów gospodarczych. Z tego powodu wiele badań dotyczących wpływu gospodarki leśnej na różnorodność gatunkową opiera się na ugrupowaniach ptaków. Badania te potwierdzają przewidywaną utratę siedlisk, spowodowaną pozyskaniem drewna, w odniesieniu do gatunków typowych dla wnętrza lasu,

zwłaszcza związanych ze stadiami dojrzalymi. Z drugiej strony powstające w wyniku pozyskania zręby i gniazda sprzyjają gatunkom związanym z wczesnymi stadiami sukcesji (Keller i in. 2003).

Wobec powyższego wnioskowanie co do wpływu realizacji PUL powinno opierać się w dużej mierze na zmianach długoterminowych, które może on generować w środowisku. Na puli różnorodnych siedlisk dostępnych dla grup lub poszczególnych gatunków. Gospodarka leśna opiera się m.in. na założeniu stałej dostępności powierzchni drzewostanów w różnych klasach wieku, co powinno tym samym warunkować stałą dostępność siedlisk dla organizmów związanych z poszczególnymi stadiami. Tezę tę potwierdziły badania w borach północnej Szwecji (Edenius i Elmberg 1996). Wykazano niewielki, negatywny wpływ zabiegów gospodarczych na ptaki, gdzie powierzchnie realizowanych zabiegów stanowią znacznie mniejszą część dużych kompleksów leśnych. Ważnym elementem oceny wpływu realizacji PUL na różnorodność biologiczną siedlisk leśnych jest zasobność martwego drewna. W Nadleśnictwie Czerwony Dwór, na podstawie oceny parametrów tego komponentu na powierzchniach próbnych, miąższość drewna martwego wynosi 144466 m³ grubizny brutto, co stanowi 3,9 % ogólnej miąższości wszystkich drzewostanów. Średnia wartość martwego drewna w drzewostanach wynosi 11,5 m³/ha.

Uzyskany wynik plasuje Nadleśnictwo Czerwony Dwór powyżej średniej wartości wszystkich lasów w Polsce, która wynosi 10,5 m³/ha (WISL 2023). Można prognozować, że przy prowadzonym sposobie gospodarowania, pozostawieniu części drzewostanów bez zabiegów oraz stosowaniu zaleceń zawartych w POP, ilość martwego drewna będzie wzrastać. Jak wskazano na str. 104 *Prognozy*, całkowita powierzchnia drzewostanów ponad 100-letnich, które są rezerwuarem martwego drewna, wynosi na początku obowiązywania PUL około 1036,77 ha co stanowi 7,2% powierzchni leśnej. Na koniec obowiązywania Planu prognozowany jest wzrost udziału starodrzewi do poziomu 8,7% powierzchni leśnej, czyli o 220,43 ha.

Biorąc pod uwagę, że ok. 50% różnorodności biologicznej lasu związana jest z martwym drewnem, realizacja PUL będzie miała pozytywny, długoterminowy wpływ na zespoły organizmów, jak też na stan zachowania siedlisk. Podkreślić należy, iż przedstawiane zalecenia i sposoby ograniczania negatywnego wpływu mają na celu umożliwienie zachowania szerokiego spektrum gatunków, w zakresie odpowiadającym poszczególnym, różnorodnym ekosystemom i przy ich zastosowaniu przewidywane jest zachowanie różnorodności gatunkowej organizmów właściwych tym ekosystemom.

Zaplanowane zabiegi obejmą jedynie część ze znanych stanowisk gatunków chronionych, a większość gatunków ma możliwość zmiany miejsca pobytu, na teren biotopów nieobjętych użytkowaniem rębny. Nie powinna zatem zaistnieć sytuacja, która spowodowałaby istotny ubytek w liczebności i kondycji ich populacji. W planie urządzenia lasu nie ma także zapisów o przeznaczeniu powierzchni leśnej na inne, nie związane z gospodarką leśną cele.

Analizą objęto również szczegółowo obszary chronione i formy ochrony przyrody, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów Natura 2000 znajdujących się w zasięgu Nadleśnictwa Czerwony Dwór: Puszcza Borecka PLB280006, Ostoja Borecka PLH280016, Lasy Skaliskie PLB280011, Niecka Skaliska PLH280049 (str. 144-145 *Prognozy* i 49-56 POP). W przypadku dwóch obszarów Natura 2000 (Niecka Skaliska i Lasy Skaliskie) dla których ustanowiono Plany Zadań Ochronnych zaplanowane zabiegi gospodarcze są z nimi zgodne. W przypadku obszaru Natura 2000 Puszcza Borecka opublikowane zostały cele ochrony, natomiast w przypadku obszaru Natura 2000 Ostoja Borecka przeprowadzone zostały konsultacje społeczne oraz trwa obecnie proces ustanawiania PZO. Zgodnie z

zapisami zawartymi w POP po ustanowieniu PZO dla ww. 2 obszarów Natura 2000 ich zapisy zostaną uwzględnione w obowiązującym PUL dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór.

Działaniem, które teoretycznie może wpłynąć na integralność obszaru Natura 2000 jest użytkowanie (w tym szczególnie rębne). Jednakże zastosowane w *Planie* rozwiązania, polegające na ograniczeniu użytkowania wrażliwych siedlisk i drzewostanów (Bb, strefy grzybów chronionych, siedliska chronionych gatunków ptaków, brak rębni zupełnych na siedliskach Natura 2000) oraz zapewnienie ciągłości trwania lasu, pozwala wykluczyć negatywny wpływ na obszary Natura 2000 w granicach nadleśnictwa.

W wyjątkowych sytuacjach w niektórych wydzieleniach zaplanowano rębnie zupełne pomimo tego, że w projekcie PZO PLH280016 Ostoja Borecka oznaczono w tych miejscach siedliska przyrodnicze Natura 2000 (9170 lub 91E0). Podczas terenowych prac taksacyjnych stwierdzono jednak w tych konkretnych miejscach, błędy w określeniu siedliska przyrodniczego w PZO, ponieważ na gruncie nie było gatunków wskaźnikowych w runie leśnym oraz występował niewłaściwy drzewostan. Bardzo często jest to spowodowane silnym zniekształceniem tego siedliska przez rosnący w tym miejscu drzewostan monokulturowy lub ze znaczną przewagą gatunków iglastych: sosny lub świerka, niekiedy także z udziałem modrzewia (tabela 27, str. 115 Prognozy). Przebudowa takich drzewostanów, porastających siedliska lasów mieszanych i lasów, a więc potencjalne siedliska grądowe, pozwoli uniknąć dalszej degradacji tych siedlisk oraz w dłuższej perspektywie czasowej pozwoli odbudować na nich cenne z przyrodniczego punktu widzenia drzewostany z przewagą odpowiadających siedlisku gatunków liściastych. W przypadku braku w składzie gatunkowym przebudowywanych drzewostanów: dębu, klona, wiązu, lipy, jesionu czy grabu, nie można liczyć w tej kwestii na odnowienie naturalne. W takich przypadkach, najlepiej sprawdzają się rębnie zupełne (z odnowieniem w sposób sztuczny pożądanych gatunków), ponieważ pozwalają jak najszybciej osiągnąć założony efekt przyrodniczy i hodowlany. Często również przedmiotowe drzewostany, zwłaszcza z przewagą świerka, charakteryzują się znacznym stopniem uszkodzenia. W związku z tym, w przedłożonym *Planie*, stwierdzono pilną potrzebę przebudowy drzewostanów tego typu.

Istnieją również sytuacje, gdzie rębnia zupełna jedynie częściowo obejmuje fragment płatu siedliska przyrodniczego (poniżej 0,5 ha). W takich przypadkach, podczas wykonywania zaprojektowanej przebudowy drzewostanów, pozostawione zostaną w tych miejscach kępy ekologiczne. Wykaz takich wydzieleni również przedstawiono w tabeli 27 (str. 115 Prognozy)

Przeprowadzona analiza nie wykazała negatywnych oddziaływań zapisów planu urządzenia lasu na środowisko oraz integralność obszarów Natura 2000.

Reasumując należy stwierdzić, że zaplanowane prace gospodarcze, po uwzględnieniu działań ochronnych przewidzianych dla stwierdzonych gatunków roślin i zwierząt, nie powinny wpłynąć negatywnie na zachowanie ich populacji we właściwym stanie ochrony.

Niniejsza opinia opiera się na informacjach zawartych w przedstawionym PUL i jest aktualna na dzień jej wydania. W okresie obowiązywania PUL mogą ulec zmianie uwarunkowania przyrodnicze tego obszaru, jak również przepisy dotyczące ochrony przyrody. Z tego względu każdorazowo należy przestrzegać aktualnie obowiązujących przepisów prawa w tym zakresie i wykorzystywać aktualną wiedzę by dostosować sposób i metody wykonania zapisów PUL.

Na podstawie art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko zwracam się z prośbą o przekazanie PUL dla Nadleśnictwa Czerwony Dwór na lata 2024-2033 po zatwierdzeniu wraz z podsumowaniem.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Olsztynie

Agata Moździerz

/podpis elektroniczny/